

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH180052
NAZWA
OBSZARU Wisłoka z dopływami

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH180052	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Wisłoka z dopływami

1.4. Data opracowania 2008-10	1.5. Data aktualizacji 2024-11
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 17 października 2023 r. w spr. soo Wisłoka z dopływami (PLH180052)

edycja granic (pomniejszenie - dostosowanie do granic PN) - 12.2012 r., Korekta

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna

21.4005

Szerokość geograficzna

49.727

2.2. Powierzchnia [ha]:

2752.74

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL32	Podkarpackie
PL21	Małopolskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (93.88
%)

Alpejski (6.12 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			2.42		G	C	C	B	C
3220			13.21		G	B	C	B	B
3240			9.41		G	B	C	B	B
6230			35.92		G	B	C	B	B
6410			46.46		G	B	C	B	B
6430			1.57		G	C	C	C	C
6510			137.59		G	B	C	B	B
9170			185.92		G	B	C	B	B
9180			15.48		G	B	C	B	B
91E0			414.89		G	B	C	B	B
91F0			12.39		G	B	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.

- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze							Ocena obszaru					
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D			A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie		
F	5264	Barbus carpathicus			p	10000	50000	i	C	M	A	B	C	A		
A	1193	Bombina variegata			p	300	400	i	P	M	C	B	C	B		
M	1337	Castor fiber			p	20	100	i	C	G	C	B	C	B		
F	1163	Cottus gobio			p	5000	20000	i	C	M	C	B	C	B		
I	6199	Euplagia quadripunctaria			p	5	10	i	R	M	D					
F	1096	Lampetra planeri			p				R	DD	C	B	C	C		
M	1355	Lutra lutra			p	10	20	i	C	G	C	B	C	B		
I	1060	Lycaena dispar			p	1	10	i	P	M	C	C	B	B		
I	6179	Phengaris nausithous			p	100	250	i	P	M	C	C	A	B		
I	6177	Phengaris teleius			p	250	500	i	P	M	C	C	A	B		
F	5339	Rhodeus amarus			p	10	100	i	V	M	C	C	C	C		
F	1146	Sabanejewia aurata			p	30	100	i		M	C	C	C	C		
F	1106	Salmo salar			p				V	DD	C	C	B	C		
I	1032	Unio crassus			p	3000	6000	i	P	M	C	C	C	C		

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

[Powrót](#)

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	6.01
N16	7.15
N10	17.05
N23	2.8
N06	0.31
N12	66.67
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Wisłok z dopływami położony jest w większości w województwie podkarpackim. Część dopływów znajduje się na terenie województwa małopolskiego. Regionalizacja fizycznogeograficzna Polski umiejscawia obszar w Megaregionie: Karpaty, Podkarpackie i Nizina Panońska, Prowincji Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym, Podprowincji: Zewnętrzne Karpaty Zachodnie, Makroregionie Pogórze Środkowobeskidzkie, Mezoregionie: Beskid Niski, Pogórze Jasielskie, Kotlina Jasielsko-Krośnieńska, Obniżenie Gorlickie, Pogórze Ciężkowickie i Pogórze Strzyżowskie. Obszar położony jest w obrębie fliszu karpackiego pochodzenia paleogeńsko-kredowego, zbudowanego głównie z piaskowców i łupków. W skład budowy pedosfery wchodzi: gleby inicjalne akumulacyjne skaliste, mady oraz gleby bagienne, które powstają w dolinach rzek w wyniku działalności wód płynących. Na zboczach oraz wyższych poziomach terasowych dominują na ogół gleby brunatne kwaśne. Obszar Wisłoka z dopływami obejmuje część doliny rzeki Wisłoki część dolin jej dopływów: Iwielki, Kłopotnicy, Jasiołki, Kamienicy i Ropy wraz z dopływami Sękówką, Libuszaną i Olszynką. Analizowany obszar należy do dorzecza Wisły, zlewni Wisłok (rzędu II). Obszar Natura 2000 Wisłok z dopływami położony jest w obrębie krajobrazu dolin i obniżeń, zalewowych den dolin – akumulacyjnych, równin zalewowych na terenach nizinnych i wyżynnych oraz równin zalewowych na terenach górskich. Na obszarze wyróżniono trzy inne formy ochrony przyrody: Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego, Obszar Chronionego Krajobrazu Pogórza Ciężkowickiego oraz Obszar Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego.

4.2. Jakość i znaczenie

Najcenniejszymi zbiorowiskami roślinnymi wyróżnionymi w dolinach obszaru Wisłoka z dopływami są lasy i zarośla łęgowe. Niezwykle istotnymi siedliskowo obiektami w dolinach Wisłoki i Ropy są starorzecza. W ich otoczeniu nie tylko utrzymały się różnorodne zbiorowiska łęgowe, ale także znajdują się tam stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin naczyniowych.

Obszar „Wisłoka z dopływami” jest ważną ostoją wielu gatunków ryb, cennych z ochroniarskiego i gospodarczego punktu widzenia. Występujące zróżnicowanie siedlisk daje dobre warunki do wzrostu i rozwoju fauny typu reofilnego, w mniejszym stopniu dla fauny limnofilnej. Takich siedlisk jest stosunkowo niewiele. Obecność drzew oraz krzewów wzdłuż biegu rzeki i tym samym jej zacienienie stwarza dobre warunki do rozwoju fauny bezkręgowej.

Przedmiotami ochrony w obszarze są: 3150, 3220, 3240, 6230, 6410, 6430, 6510, 9170, 9180, 91E0, 91F0 oraz gatunki ryb, ssaków, płazów oraz bezkręgowców.

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion
W obszarze objętym opracowaniem stwierdzono 6 niewielkich płatów siedliska. W starorzeczach na obszarze notowano najczęściej: rzęsę drobną i trójrowkową, spirodelę wielokorzeniową, które wraz z pojedynczo stwierdzonym pływaczem zaliczane są do tzw. pleustofitów – roślin wodnych unoszących się na

powierzchni wody bądź w toni wodnej. Dodatkowo stwierdzono również żabiściek pływający, rogatek sztywny. Reprezentatywność ocenia się jako znacząca – C. Wynika to z niewielkiego udziału charakterystycznej kombinacji zbiorowisk w obrębie transektu, znikomej powierzchni oraz braku właściwych uwarunkowań fizjograficznych do wykształcania się tego siedliska. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako średni lub zdegradowany – C, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (III – średnio zachowana lub częściowo zdegradowana: przeciętna kombinacja zbiorowisk z przewagą pleustofitów, barwa wody słabo przezroczysta, brązowa lub zielonkawa, przezroczystość sięgająca 1-2,5 metra lub mniej), stopień zachowania funkcji (III – średnie lub niekorzystne perspektywy: perspektywy zachowania siedliska oceniane były jako niepewne; zarastanie przez roślinność szuwarową prowadząca do zmniejszenia arealów siedlisk oraz zamulenie, które prowadzi do wypłykania siedlisk) oraz możliwość odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: utrzymanie charakteru siedliska w szczególności poprzez odstąpienie od makroniwelowania terenu, zasypywania oraz osuszania). Ocena ogólna – C.

3220 Pionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków

W obszarze stwierdzono 14 płatów siedliska 3220. Siedlisko, jego fizjonomia, skład gatunkowy i uwarunkowania hydrologiczne wykształcają się w typowy sposób. Pionierską roślinność na kamieńcach górskich potoków stwierdzono głównie na górnych odcinkach rzek: Wisłoka, Kłopotnica, Sękówka i Ropa, z tym, że najlepiej zachowane płaty spotykano głównie na Wisłoce. Stopień reprezentatywności siedliska został oceniony jako dobry – B. Na taką ocenę wpływ miały dobre uwarunkowania fizjograficzne i hydrologiczne rzeki, wszystkie procesy biologiczne i hydrologiczne przebiegają prawidłowo. Mankamentem jest proceder pozyskiwania żwiru i kamieni z odsypów oraz obecność gatunków inwazyjnych, głównie nawłoci późnej oraz barszczu Sosnowskiego. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego kontynentalnego oraz alpejskiego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: siedlisko posiada dobrą reprezentację i zwarcie gatunków zielnych. Obserwowano minimalny udział gatunków krzewiastych i zupełny brak drzew. Ocenę obniża podwyższony udział gatunków ekspansywnych i inwazyjnych), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: procesy hydrogeomorfologiczne przebiegają spontanicznie i brak jest istotnych barier hamujących te procesy). Ocena ogólna: B.

3240 Zarośla wierzby siwej na kamieńcach i żwirowiskach górskich potoków (Salici-Myricarietum część – z przewagą wierzby)

W obszarze objętym opracowaniem stwierdzono 4 płaty siedliska 3240. W obszarze płaty zajmują obszar zakrzewień zlokalizowanych wzdłuż rzeki Sękówka, w okolicy miejscowości Ropica Górna, zarośli wierzbowych wzdłuż rzeki Wisłoka, na południowy wschód od miejscowości Zagrody, zarośli wierzbowych wzdłuż rzeki Wisłoka, między miejscowością Zagrody a miejscowością Myscowa oraz zarośli wierzbowych wzdłuż rzeki Wisłoka, w okolicy miejscowości Myscowa. Uwarunkowania fizjograficzne, hydrologiczne rzeki są dobre. Wszystkie procesy biologiczne i hydrologiczne przebiegają prawidłowo. Problemem, jest obecność gatunków inwazyjnych głównie nawłoci późnej oraz barszczu Sosnowskiego, których eliminacja, pomimo dużego nakładu czasu i środków, może okazać się mało skuteczna. Reprezentatywność: B (dobra). Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w regionie alpejskim (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: siedlisko posiada dobrą reprezentację, zwarcie, odnawianie się gatunków krzewiastych, obserwuje się minimalny udział drzew. Ocenę obniża podwyższony udział gatunków ekspansywnych, a zwłaszcza inwazyjnych), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: procesy hydrogeomorfologiczne przebiegają spontanicznie i brak jest istotnych barier hamujących te procesy, odnowienia wierzby [obecność nalotu] są powszechne, stan zdrowotny krzewów wierzbowych jest prawidłowy). Ocena ogólna: dobra – B.

6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion – płaty bogate florystycznie)

Na przedmiotowym obszarze stwierdzono 6 płatów muraw bliźniczkowych. Położone są na północny zachód od miejscowości Pielgrzymka. Większość z nich była wypalana wiosną 2020 roku. Pomimo miejscowej dominacji dwóch gatunków: bliźniczki psiej trawki i jastrzębca baldaszkowego, płaty cechują się dużym bogactwem florystycznym, w tym występowaniem chronionego gnidosza rozestanego. Z gatunków

charakterystycznych oprócz występowania bliźniczki psiej trawki, stwierdzono m.in.: turzycę pigułkową, wrzos pospolity oraz fiołek psi. Na niektórych płatach pojawiała się ekspansywna trawa trzcinnik piaskowy. Nie stwierdzano gatunków inwazyjnych. Cechą charakterystyczną tego siedliska jest dość częste występowanie trzęślicy modrej. W wielu miejscach płaty z bliźniczką i trzęślicą tworzą mozaikę, co utrudniało zaklasyfikowanie siedlisk. Reprezentatywność: B (dobra). Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w regionie kontynentalnym (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: siedlisko odznacza się wysoką bioróżnorodnością i udziałem gatunków charakterystycznych. Nie obserwowano gatunków inwazyjnych, dominacji roślin ekspansywnych oraz istotnego wkraczania nalotu drzew i krzewów.), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: zagrożenie w postaci sukcesji, zmiany stosunków wodnych wywołanych przez prace melioracyjne). Ocena ogólna: dobra – B.

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)

W obszarze objętym opracowaniem stwierdzono 13 płatów zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych. Łąki zlokalizowane są w okolicach miejscowości Pielgrzymka. Zinwentaryzowane łąki wyróżniały się bogactwem taksonów typowych dla siedliska m.in.: przytulia północna czy bukwnica zwyczajna, w tym gatunków objętych ochroną prawną: mieczyk dachówkowy. Siedlisko to jest miejscem występowania również chronionych storczyków – podkolan biały, kukułka plamista. Obfity udział krwiściągu lekarskiego a także mrówek z grupy rudnica sprzyja obfitemu występowaniu motyli chronionych („naturowych”) tj. modraszek telejus i modraszek nausitous. Pojawiały się również rośliny ekspansywne i inwazyjne. Reprezentatywność: B (dobra). Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w regionie kontynentalnym (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: siedlisko odznacza się wysokim bogactwem gatunkowym i udziałem gatunków charakterystycznych. Czynnikiem obniżającym ocenę jest udział gatunków ekspansywnych, zwiększone ilości wołoku oraz miejscami nalot drzew i krzewów), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: obecna sukcesja, obecność gatunków ekspansywnych, nagromadzenie martwej materii organicznej - wołoku). Ocena ogólna: dobra – B.

6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)

W obszarze Wisłoka z dopływami stwierdzono 8 płatów siedliska 6430, o łącznej powierzchni 1,57 ha. Występują zarówno ziołorośla górskie jak i nadrzeczne. W pierwszym podtypie z gatunków charakterystycznych spotykane są 3 gatunki lepiężników oraz oset łopianowaty, natomiast w drugim podtypie kaniańka pospolita, oset kędzierzawy, kielisznik zaroślowy, starzec nadrzeczny czy też przytulia lepczyca. Stopień reprezentatywności siedliska został oceniony jako B, powierzchnia względna – C, stan zachowania B, ocena ogólna – B.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*) Siedlisko tworzy 36 płatów łąk świeżych. Lokalizują się głównie na terenie położonym pomiędzy miejscowością Dobrynia a Zawadka Osiecka oraz Nowym Żmigrodem a Kobylanami, z czego największy areał siedliska występuje na wschód od Mytarki. Poszczególne płaty charakteryzują się obecnością niemal wszystkich gatunków typowych dla siedliska. Miejscami zaznacza się obecność ekspansywnych roślin: trzcinnika piaskowego, czy też śmiałka darniowego. Z gatunków inwazyjnych zaobserwowano m.in.: nawłoc późną. Stopień reprezentatywności siedliska został oceniony jako dobry – B, na taką ocenę zaważył typowy skład gatunkowy – bogaty florystycznie. Areały nie są wielkie, co wynika z uwarunkowań fizjograficznych i z „rzeczno” (wąskiego) charakteru obszaru. Na ogół płaty są uprawiane. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: siedlisko odznacza się znacznym udziałem gatunków charakterystycznych dla danego siedliska, miejscami pojawiają się gatunki inwazyjne), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: właściwe użytkowanie łąki przez koszenie i/lub wypas, sporadycznie stwierdzano wołok i krzewy). Ocena ogólna: dobra – B.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)

W obszarze objętym opracowaniem stwierdzono 56 płaty grądu. Ich lokalizacja jest rozproszona na całym obszarze. Najczęściej zajmują zbocza dolin oraz wyniesienia na dnie dolin, gdzie nie sięgają poziomy wód

wezbraniowych. Reprezentatywność: B (dobra). Siedlisko w obszarze zbliża się do granicy pionowego zasięgu, co z przyrodniczego punktu widzenia zawsze zasługuje na ochronę i większą wrażliwość zoologiczną. Bogactwo gatunkowe z umiarkowanym udziałem gatunków górskich i niemal pełnym składem drzew. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego alpejskiego i kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: charakterystyczna kombinacja gatunków, w tym bogaty zestaw drzew, które rzadko osiągają starszy wiek), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: niskie zasoby martwego drewna, a zwłaszcza drewna wielkowymiarowego a co za tym idzie i drzew biocenotycznych, w większości nie występują istotne zaburzenia). Ocena ogólna – B.

9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis*-*Acerion pseudoplatani*) Siedlisko tworzy 5 niedużych płatów, znajdujących się na stromych zboczach o nachyleniu 30o i 60o. Drzewostan odznacza się dominacją jawora z domieszką klona polnego, graba, jesionu i wiśni ptasiej. Stopień reprezentatywności siedliska został oceniony jako dobry – B. Na taką ocenę wpływ miało bogactwo gatunkowe z umiarkowanym udziałem gatunków górskich i niemal pełnym składem drzew. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego alpejskiego i kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: płaty siedliska bogate gatunkowo, zarówno w runie jak i wyższych warstwach, ze znaczną liczbą gatunków charakterystycznych dla siedliska, drzewostan i warstwa krzewów wielowarstwowe, struktura zróżnicowana, choć z przewagą drzewostanów młodych, obecność gatunku inwazyjnego tj. niecierpka drobnokwiatowego), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: prześwietlenie wynikające z usuwania pojedynczych drzew). Ocena ogólna – B.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródłiskowe
W obszarze objętym opracowaniem stwierdzono 130 płatów, zlokalizowanych na całym obszarze. Na przedmiotowym obszarze występują dwa podtypy siedliska: *91E0-1 łęg wierzbowy oraz *91E0-5 podgórski łęg jesionowy. We wszystkich wyróżnionych podtypach stwierdzono typową dla łęgu kombinację florystyczną. Na większości stanowisk dominują gatunki typowe dla siedliska. Obecny jest dość znaczny udział graba, a także małe zasoby martwego drewna. Miejscami zaznacza się ekspansja jeżyna i pojedynczo wkracza gatunek obcy inwazyjny nawłoc późna. Reżim wodny jest niezaburzony przez czynniki antropogeniczne a koryta rzeczne, które mają wpływ na siedlisko nie były regulowane. Stopień reprezentatywności siedliska został oceniony jako dobry – B. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego alpejskiego i kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie, zaznaczające się ekspansywne gatunki rodzime w runie np. jeżyna popielica, prawidłowe uwodnienie, pionowa struktura roślinności mocno zaburzona przez człowieka), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: obecne odnowienia drzewostanu, małe zasoby martwego drewna). Ocena ogólna – B.

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)
Na obszarze objętym opracowaniem wyznaczono 4 płaty siedliska na małych powierzchniach w dolinie rzeki. Znajdują się pod wpływem wód ruchomych, przepływowych lub spływających, nieprzejawiających tendencji do stagnacji. Kombinacja florystyczna jest typowa. Gatunki obce ekologicznie i obce geograficznie nie występują. Stopień reprezentatywności siedliska został oceniony jako dobry – B. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego alpejskiego i kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, ale stosunki ilościowe są zaburzone, zróżnicowana struktura pionowa i przestrzenna drzewostanu, stosunki wodno-wilgotnościowe właściwe), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: pojedyncze naturalne odnowienia drzewostanu, małe zasoby martwego drewna, wyraźne przejawy procesu gładowienia). Ocena ogólna – B.

1032 Skójką gruboskorupowa (*Unio crassus*)

Na terenie obszaru stwierdzono występowanie 4 stanowisk stabilnej populacji gatunku w Wisłoce powyżej

Jaśla. Gatunek stwierdzany m.in.: na stanowisku Wisłoka-Myscowa, Wisłoka-Nowy Żmigrod, Wisłoka-Majscowa oraz Iwelka. W strukturze populacji przeważają osobniki dojrzałe. Liczebność gatunku w obszarze szacuje się na 3000-6000 osobników, co stanowi mniej niż 2% populacji krajowej, ocena C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (III – elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: umiarkowany i słaby stan ekologiczny wód oraz kamieniste podłoże, wpływające na obniżoną ocenę wskaźnika optymalnego siedliska, i planowana budowa zbiornika Kąty-Myscowa, bezpośrednio zagraża stanowiskom i siedliskom gatunku), możliwość odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: zachowanie jakości hydromorfologicznej w zakresie naturalnego charakteru brzegów oraz geometrii i mobilności koryta) – ocena C. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C. Stwierdzono tu stabilną, liczną populację, o zróżnicowanej strukturze wiekowej. Ocenę obniża jednak stan zachowania siedliska gatunku. Ocena ogólna: znacząca – C.

1060 Czerwończyk nieparek (*Lycaena dispar*)

Gatunek stwierdzano na jednym stanowisku przy brzegu Wisłoki, w obrębie siedliska 3220. Siedliskiem gatunku jest obszar o powierzchni 0,35 ha. W obszarze tylko sporadycznie natrafiano na okazy roślin żywicielskich preferowanych przez larwy czerwończyka nieparka – szczawiu o dużych liściach: lancetowatego i tępolistnego. Sporadycznie występujące rośliny żywicielskie nie tworzą właściwej bazy pokarmowej dla większej populacji. Stanowisko znajduje się na siedlisku pionierskiej roślinności na kamieńcach górskich potoków, które charakteryzuje się zbiorowiskiem o niejednorodnym składzie florystycznym, gdzie wśród reprezentatywnych gatunków wyróżniamy m.in.: rośliny żywicielskie dla czerwończyka (np. szczaw tarczolistny). Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (III – elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: uboga baza pokarmowa, niewielka powierzchnia stanowiska) – ocena C. Izolacja – B: populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku. Ocena ogólna – C.

1096 Minóg strumieniowy (*Lampetra planeri*)

W obszarze objętym opracowaniem nie stwierdzono gatunku na żadnym z 10 wytypowanych reprezentatywnych stanowisk. Jednak w trakcie badań natrafiono na kilka lokalizacji sprzyjających siedliskowo. Ryby te wędrują w swoim życiu kilkanaście a nawet kilkadziesiąt kilometrów, dlatego jest możliwe zajęcie tych siedlisk w niedalekiej przyszłości. Szacowanie liczebności populacji nie jest możliwe – obecnie brak danych DD.

1106 Łosoś atlantycki (*Salmo salar*)

W obszarze nie stwierdzono stanowisk gatunku. Jest to ryba wędrowna, a z uwagi na przegrody, które utrudniają, a w większości przypadków uniemożliwiają taką wędrówkę, potrzebują obejść, tzw. przepławek. Łosoś na chwilę obecną nie ma możliwości samodzielnego rozmnażania w tym obszarze – brak dla niego korytarza ekologicznego wzdłuż Wisły do Bałtyku. Niemniej jednak na Wisłoce udrożniono już prawie wszystkie przegrody, udrożniony został środkowy odcinek rzeki (zlikwidowano dwie bariery w Jaśle) oraz przeprowadzono zarybienia łososiem i certą. Szacowanie liczebności populacji nie jest możliwe – obecnie brak danych DD.

1146 Koza złotawa (*Sabanajewia aurata*)

W wyniku monitoringu ichtiofauny przeprowadzonego w latach 2009–2018 w karpackich dopływach Wisły – Wisłoce, Jasiołce i Wisłoku stwierdzono występowanie kozy. Gatunek stwierdzono na czterech stanowiskach w ciekach o charakterze rzek podgórskich z dnem kamienisto-żwirowym, z wyraźnymi odsypiskami. Ponadto gatunek wykryto na kolejnych dwóch stanowiskach w Wisłoce oraz jednym w Wisłoku. Wskazuje się na duże zagęszczenie gatunku w dolnym odcinku obszaru (w miejscowości Brzostek). Poważnym zagrożeniem dla populacji z Wisłoki jest planowana budowa zbiornika Myscowa-Kąty. Populację traszki szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (III – elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: spływające z pól zanieczyszczenia powodują zatrucie Wisłoki, regulacja rzek, powoduje zanikanie dogodnych siedlisk dla ichtiofauny), możliwość odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: udrożnienie cieków w obszarze) – C. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C. Ocena ogólna: C (znacząca).

1163 Głowacz białopłetwy (*Cottus gobio*)

Gatunek został stwierdzony na 3 stanowiskach w rzece Olszynka oraz Ropa, które charakteryzują się kamienistym oraz żwirowo-piaszczystym dnem. Stan populacji oceniono na poziomie C: $2\% \geq p > 0$ populacji krajowej. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: obecna regulacja rzek, mało urozmaicona mozaika mikrosiedlisk, właściwa ciągłość cieków, substrat denny jak i stan ekologiczny wody również prawidłowy) – B. Izolacja: C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania). Ocena ogólna: B.

1193 Kumak górski (*Bombina variegata*)

Kumak górski został stwierdzony na 3 stanowiskach w obszarze. Na pierwszym stanowisku (brzeg Wisłoki) zarejestrowano 70 os. dorosłych, 200 os. młodocianych oraz 50 larw, na drugim (niewielka zatoczka o stagnującej wodzie, zlokalizowana w zakolu rzeki Ropy) 2 osobniki dorosłe oraz na trzecim (rozjeżdżone fragmenty gruntowej drogi wewnętrznej, przy publicznej drodze asfaltowej) 2 osobniki dorosłe. Na stanowiskach obecny jest rozród, o czym świadczy obecność licznych osobników juvenilnych. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania w obszarze: B (dobry), na który składają się: stopień zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: stałość zbiorników, zagłębienia mało zagrożone wyschnięciem, obecność płycizn na stanowiskach). Populacja nie jest izolowana i dotyczy rozległego zasięgu (Pogórze Karpackie i Karpaty) – ocena C. Ocena ogólna: B (dobra).

1337 Bóbr europejski (*Castor fiber*)

Na terenie obszaru Natura 2000 Wisłoka z Dopływami obserwowano ślady obecności gatunku na całym obszarze. W zdecydowanej większości były to świeże ślady żerowania nad rzeką i w sąsiedztwie starorzeczy, świadczące o ciągłej obecności gatunku. Wszystkie odcinki cieków pełnią ważną rolę w przemieszczaniu się osobników (dyspersji), co czyni ten obszar istotnym dla ochrony gatunku. Stan populacji oceniono na poziomie C: $2\% \geq p > 0$ populacji krajowej. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: sąsiedztwo pól uprawnych i upraw leśnych, silne fluktuacje poziomu wody, obecność preferowanych gatunków drzew i krzewów, duży udział preferowanych odcinków rzek oraz schronień) – B. Izolacja: C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania). Ocena ogólna: B (dobra).

1355 Wydra (*Lutra lutra*)

Na całej długości badanego obszaru stwierdzono stałą obecność gatunku na podstawie śladów aktywności, w tym występowania odchodów. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: duża dostępność kryjówek, znaczny udział zbiorników wodnych i odcinków rzek oraz odpowiedni charakter strefy brzegowej, nie stwierdzono aktualnych zagrożeń, ocenę obniża niezadawalająca baza pokarmowa) – ocena B. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C. Większość zbadanych odcinków cieków w obszarze pełni ważną rolę w przemieszczaniu się osobników (dyspersji), co czyni ten obszar istotnym dla ochrony gatunku. Ocena ogólna: dobra – B.

5264 Brzanka (*Barbus carpathicus*)

Gatunek stwierdzono na 6 stanowiskach tj. rzeka Libuszanka, Sękówka, Kłopotnica, Wisłoka, Iwiełka oraz Olszynka. Populację gatunku szacuje się na $15\% \geq p > 2\%$ populacji krajowej – B. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: prawidłowa ciągłość cieków, charakterystyka przepływu, geometria koryta, mobilność koryta czy też substrat denny, fragmentacja siedlisk poprzez budowę przegród poprzecznych na ciekach, co uniemożliwia wędrówkę przeobrażonych osobników na tarło) – ocena B. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C. Ocena ogólna: B.

5339 Różanka (*Rhodeus amarus*)

Gatunek stwierdzono na jednym stanowisku na wschód od Jasła, na Jasiołce, gdzie odłowiono wtedy 2 osobniki. Różanka była również obserwowana w miejscowości Brzostek, gdzie współwystępowała z kozą złotawą oraz w górnej partii Wisłoki w miejscowości Myscowa, podczas odłowów pod potrzeby uzupełnienia raportu o oś dla zbiornika Kąty-Myscowa. Populację gatunku różanki szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (III – elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: wszystkie wskaźniki opisujące jakość hydromorfologiczną zostały opisane właściwie; ocenę stanu siedliska gatunku obniża

stopień porośnięcia linii brzegowej roślinnością wynurzoną oraz względna liczebność małży skójkowatych), możliwość odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: udrożnienie cieków w obszarze). Izolacja: C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania). Ocena ogólna: C (znacząca).

6177 Modraszek telejus (Phengaris teleius)

Gatunek stwierdzono na 3 stanowiskach znajdujących się na łące trzęślicowej, o łącznej powierzchni 34,60 ha. Stwierdzano dorosłe osobniki telejusa. Duża dostępność rośliny żywicielskiej na stanowiskach stanowi istotną bazę pokarmową dla gąsienic motyla i nektarodajną dla dorosłych osobników. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: duża ilość osobników dorosłych oraz znaczne pokrycie rośliną żywicielską, intensyfikacja użytkowania wilgotnych łąk poprzez wcześniejsze i częstsze ich koszenie, jak i również odstępianie od użytkowania) – ocena B. Izolacja – B: populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku. Ocena ogólna – B.

6179 Modraszek nausitous (Phengaris nausithous)

Na łąkach trzęślicowych stwierdzono imagines modraszka nausitousa. W obszarze objętym opracowaniem stwierdzono 3 stanowiska gatunku o powierzchniach: 1,57 ha, 18,69 ha oraz 13,42 ha, tj. niewielki płat łąki ziołoroślowej na wschód od Nowego Żmigrodu oraz dwa duże płaty zlokalizowane w kompleksie łąk zmiennowilgotnych, świeżych, muraw bliźniczkowych i pól ornych na północny-zachód od miejscowości Pielgrzymka. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: duża ilość osobników dorosłych oraz znaczne pokrycie rośliną żywicielską, niewielka tendencja do sukcesji, czego wyrazem jest miejscami zarastania siedliska przez krzewy) – ocena B. Izolacja – B: populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku. Ocena ogólna – B.

6199 Krasopani hera (Euplagia quadripunctaria)

Na obszarze objętym opracowaniem stwierdzono 1 stanowisko wśród zadrzewienia łąkowego w sąsiedztwie Wisłoki, o łącznej powierzchni 1,32 ha. Stanowi to niewielki odsetek populacji krajowej. Motyle żerują na powierzchni porośniętej sadźcem. Przylatują i odlatują po zerowaniu do zadrzewień łąkowych na wschód. Kępy sadzca porastają dość równomiernie zaniedbaną uprawę drzew iglastych (głównie świerka srebrnego). Kilkanaście kęp sadzca rośnie również na obrzeżu zadrzewień łąkowych. Gatunek nieznaczący z uwagi na niewielki areal siedlisk w obszarze ale również niewielką populację (szacunkowo 5 – 10 os.).

Siedliska 3130, 3230, 3270, 9110, 9130 oczekują na zgodę Komisji Europejskiej co do ich wykreślenia siedlisk z katalogu przedmiotów obszaru.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	K02.01		i
L	H01.05		b
L	A04.03		i
M	I01		i
M	I02		i
L	B02.04		i
L	H05.01		i
L	J03.01		i
L	K02.02		i

L	J01.01		i
L	J02.01		i
M	A03.03		i
M	J02.03		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	A03		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. BULiGL Oddział w Przemyslu. 2018. Plan urządzenia lasu dla Nadleśnictwa Kołaczyce na lata 2018 -2027; 2. Bonk M., Mikołajczyk T. 2019 Chrońmy Przyrodę Ojczystą. 75 (1): Koza bałtycka Sabanajewia baltica w dorzeczu Wisłoki i w Wisłoku (południowa Polska), s. 30-36; 3. Przemyski A. 2020-2021, Raport ochrony gatunków owadów i gatunków płazów. Kielce-Rzeszów; 4. Przemyski A. 2020-2021, Raport ochrony ryb i minogów. Kielce-Rzeszów; 5. Przemyski A. 2020-2021, Raport ochrony siedlisk przyrodniczych (część fitosocjologiczna). Kielce-Rzeszów; 6. Przemyski A. 2020-2021, Raport ochrony skójk gruboskorupowej. Kielce-Rzeszów; 7. Przemyski A. 2020-2021, Raport ochrony ssaków. Kielce-Rzeszów; 8. Przemyski A. 2020-2022, Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Wisłoka z dopływami PLH180052 w województwie podkarpackim i małopolskim (z wyłączeniem gruntów Skarbu Państwa w zarządzie PGL „Lasy Państwowe”), Kielce – Rzeszów;

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	23.08	PL01	0.03		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL01	Magurski Park Narodowy	*	0.03
PL04	Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu	*	3.83
PL04	Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego	*	9.63
PL04	Pogórza Ciężkowickiego (woj. podkarpackie)	*	9.02
PL04	Pogórza Strzyżowskiego	*	0.6

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie
Adres:	Polska Józefa Piłsudskiego 38 35-001 Rzeszów
Adres e-mail:	sekretariat@rzeszow.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Plan Urządzenia Lasu na lata 2018-2027 dla Nadleśnictwa Kołaczyce Link: https://www.gov.pl/web/nadlesnictwo-kolaczyce/plan-urzedzenia-lasu
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180052

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--